

lige aktieselskaber, hvor ønsket har været, at de skal kunne løse opgaver under de samme organisatoriske betingelser, som gælder for det private erhvervsliv – og det vil sige, hvor det offentlige ligefrem konkurrerer med det private erhvervsliv – betragter vi det som værende helt naturligt at sige, at så må præmisserne også være ens, hvorunder man skal arbejde.

Det vil sige – hvilket vel heller ikke kan undre nogen – at vi betragter det som en given ting at fastholde, at de regler, der gælder for de børsnoterede selskaber, bør være de samme spille-regler, som de statslige aktieselskaber skal arbejde under, hvilket jeg i øvrigt heller ikke mener er så ringe endda, idet der faktisk er forholdsvis store krav til åbenhed for at kunne gøre sig gældende som et børsnoteret selskab.

Taler vi om øvrige selskaber, foreninger og fonde, mener vi, at det vil være klogt ikke at gå ind og lave en generel åbning. Men til gengæld må vi så – i erkendelse af, at der er meget stor forskel på, om vi taler om forsyningsvirksomhed, eller hvad det er, vi taler om – gå ind og se på, hvad der kunne være af muligheder i forhold til den enkelte konkrete virksomhed, og som har den interesse, vi her går efter.

Så synes jeg heller ikke, at man i den sammenhæng skal glemme – når vi taler om de her statslige selskaber – den mulighed, der ligger fra Rigsrevisionens side for at gå ind og i meget høj grad drage omsorg for, at netop blandt andet offentlige midler bliver forvaltet på en rimelig måde.

Så er der forslaget om adgang til aktindsigt i sager om ny lovgivning, også før lovforslaget er fremlagt. Her skal jeg ikke lægge skjul på, at vi i Socialdemokratiet har svært ved – uanset de bemærkninger, der gøres fra SF – at se, hvordan det i praksis på en rimelig måde skulle fungere.

Det tredje spørgsmål, som SF rejser, er indførelse af pligt til at føre offentligt tilgængelige journaler og postlister, og her vil jeg godt, ligesom jeg også tidligere har tilkendegivet, udtrykke vores absolut positive holdning over for indførelse af postlister. Men væsentligt tror jeg det er at tilføje, at vi respekterer, at vi i såvel kommunalt som amtsligt regi lader de enkelte parter selv beslutte, på hvilken måde et sådant system skal indføres.

Hvis man lytter, hvis man snakker lidt med kommunerne, der har indført det, så viser det sig jo også, at det har de faktisk meget vel selv kunnet finde ud af. Men jeg tror til gengæld, at det er væsentligt også her at pointere, at man

nøje må gøre op, på hvilke præmisser det kan lade sig gøre, så vi også dér sikrer, at den enkelte borger ikke føler sig trådt for nær.

Det fjerde punkt, som SF nævner, er sikring af offentlighed vedrørende EU-dokumenter, og her skal jeg kort udtrykke vores holdning, for jeg kan se, tiden er ved at løbe ud.

Vi ønsker selvfølgelig ikke at begå brud på EU-retten. Omvendt mener jeg faktisk, der ligger et meget stort arbejde i at forsøge at begrænse de rammer, som EU-retten sætter, og på samme måde mener jeg, der ligger et stort arbejde i fortsat – hvad vi også meget klart gerne vil medvirke til fra Socialdemokratiets side – at skabe den størst mulige åbenhed omkring EU-sagerne.

Så også her vil jeg godt udtrykke vores positive holdning, og vi er i høj grad parat til at arbejde videre i en retning, som jeg i øvrigt tror meget langt er i overensstemmelse med det, SF her har foreslået.

Som det forhåbentlig er fremgået, er vi i Socialdemokratiet enige i mange af de intentioner, der ligger i SF's forslag, og lad os se på mulighederne i det. Men omvendt mener jeg også, at der er elementer, som virker overordentlig uhensigtsmæssige, og jeg må derfor som konklusion sige, at vi kan ikke støtte det fremsatte lovforslag.

Og jeg skal sige, da CD's ordfører ikke har mulighed for at være til stede, at CD er enig i de bemærkninger, der her er fremført.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Den omsiggribende offentlige regulering af borgernes adfærd uden fornøden retssikkerhed gør det påtrængende, at Folketinget løbende kontrollerer, om lovgivningen om offentlighed i forvaltningen er tidssvarende. Samtidig finder vi i Venstre, at fordelene ved den moderne informationsteknologi bør medføre en lettere adgang for borgerne til at følge med i, hvad der sker både i Folketinget og i forvaltningen.

På den anden side udgør den teknologiske udvikling et problem i forholdet mellem stat og individ, idet det bliver lettere at kontrollere borgeren ved samkøring af registre og på grund af de elektroniske spor, vi daglig efterlader os om vor gøren og laden.

Det betyder, at den viden, vi som borgere ønsker at erhverve om den offentlige forvaltning, kommer fra de samme offentlige registre, som indeholder mere eller mindre følsomme oplysninger om borgerne. Det er et dilemma, vi ikke kan lukke øjnene for.